

Заклучителна разпоредба

§ 2. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

За министър-председател:

Томислав Дончев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

2942

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 182**ОТ 7 МАЙ 2021 Г.**

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г. в размер 120 000 000 лв. за финансиране на проекти „Заетост за теб“, „Краткосрочна подкрепа за заетост в отговор на пандемията от COVID-19“, „Запази ме“ и „Родители в заетост“.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на реструктуриране на разходи и/или трансфери от централния бюджет за 2021 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 се увеличават утвърдените разходи по „Политика в областта на пазара на труда, свободното движение на работници и трудовата миграция“, бюджетна програма „Активна политика на пазара на труда“ по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г.

(2) Със сумата по чл. 1 се увеличават утвърдените показатели по чл. 14, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. По бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г., по „Политика в областта на пазара на труда, свободното движение на работници и трудовата миграция“, бюджетна програма „Активна политика на пазара на труда“, да се създаде администриран разходен параграф „Разходи за дейности в подкрепа на заети лица, работодатели, родители и субсидирана заетост за безработни лица в условия на пандемията COVID-19“ в размер на сумата по чл. 1, ал. 1.

Чл. 4. Министърът на труда и социалната политика да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 5. Министърът на финансите да извърши произтичащите промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси и чл. 76, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

§ 2. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

§ 3. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на труда и социалната политика.

За министър-председател:

Томислав Дончев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

2943

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 183**ОТ 7 МАЙ 2021 Г.**

за приемане на План за развитие на въоръжените сили на Република България до 2026 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. Приема План за развитие на въоръжените сили на Република България до 2026 г. съгласно приложение № 1.

Чл. 2. Приема графици и разчети за развитие на въоръжените сили на Република България до 2026 г. съгласно приложение № 2 (поверително).

Заклучителни разпоредби

§ 1. Отменя се Постановление № 382 на Министерския съвет от 2015 г. за приемане на План за развитие на въоръжените сили до 2020 г. (обн., ДВ, бр. 3 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 58 и 96 от 2016 г., бр. 51 от 2017 г., бр. 56, 106 и 108 от 2018 г., бр. 86 и 101 от 2019 г. и бр. 86 от 2020 г.).

§ 2. Постановлението се приема на основание чл. 22, ал. 2, т. 6 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

§ 3. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на отбраната.

§ 4. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

За министър-председател:

Томислав Дончев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

Приложение № 1
към чл. 1

ПЛАН **за развитие на въоръжените сили на** **Република България до 2026 г.**

УВОД

Стратегическата среда на сигурност в средносрочна перспектива ще се характеризира с нарастваща динамика, ускоряване и усложняване на дестабилизиращите процеси и все по-трудно идентифициране на произхода и обхвата на заплахите и рисковете. Хибридните заплахи се затвърждават като основен фактор за все по-негативно въздействие върху националната и съюзната сигурност, като в този контекст ще се размива границата между състоянието на мир и криза.

НАТО и ЕС ще продължат да бъдат основни стълбове на архитектурата на сигурност в глобален и регионален мащаб, като НАТО ще остане най-мощният съюз за колективна отбрана в света. В този контекст въоръжените сили ще развиват отбранителни способности, гарантиращи националната и съюзната сигурност, позволяващи провеждането на операции по определените мисии.

С настоящия план ще се продължи развитието на въоръжените сили, реализирано в хода на изпълнението на Плана за развитие на въоръжените сили до 2020 година, при който фокусът беше насочен към усъвършенстване на отбранителните способности, оптимизиране на структурите и окомплектоване с личен състав. На оперативното ниво беше формирано Съвместното командване на специалните операции, което осигури по-висока съгласуваност със съюзниците и постигане на архитектурна близост със структурите на Силите за специални операции в Алианса. Предприетите промени на тактическо ниво подпомогнаха снижаването на темповете за нарастване на некомплекта, особено в основни формирувания, пряко ангажирани за постигане на Целите за способности.

Планът за развитие на въоръжените сили на Република България до 2026 г. е разработен в съответствие с Програмата за развитие на отбранителните способности на въоръжените сили на Република България 2032 (по-нататък Програма 2032) и определя параметрите за развитие и основните насоки за изграждане на отбранителните способности на въоръжените сили до 2026 г.

I. Общи положения.

Планът за развитие на въоръжените сили на Република България до 2026 г. (по-нататък План) е разработен на основание чл. 60е от

Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и във връзка с т. 9 от Програма за развитие на отбранителните способности на въоръжените сили на Република България 2032, приета с Решение на 44 Народно събрание, обн. в ДВ, бр. 13 от 16.02.2021 г.

Планът се приема от Министерския съвет на основание чл. 22, ал. 2, т. 6 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

1. Предназначение.

Планът е основен средносрочен стратегически документ на въоръжените сили, който отразява приетата от Народното събрание на Република България Програма 2032, като организира и осигурява нейното изпълнение и регламентира изграждането и развитието на отбранителни способности в първия етап от реализирането ѝ.

В Плана са определени практическите стъпки във времето до 2026 г., с които ще се реализира Програма 2032 така, че да се изградят и поддържат способностите на въоръжените сили, адекватни на средата на сигурност.

2. Цел на Плана.

Целта на Плана е да създаде условия за изпълнението на конституционните задължения на въоръжените сили на Република България, както и на поетите национални ангажменти към колективната отбрана на НАТО и Общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) на ЕС.

Реализирането на тази цел ще се осъществи чрез:

- изграждане, поддържане и развиване на минимално необходимите приоритетни отбранителни способности на въоръжените сили в периода 2021 – 2026 г., като част от способностите с дефицит и способностите за поддържане и развитие за периода 2021 – 2032 г.;
- въвеждане на нова функционална структура на въоръжените сили;
- изменения в организационната структура и числеността на въоръжените сили;
- трансформиране на системата за ръководство, командване и управление на въоръжените сили, нейните елементи и функциониране;
- оптимизиране на системите за логистична поддръжка, комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана, както и военно-образователната система;
- адекватно финансово осигуряване на дейностите, заложили в Плана.

3. Обхват на Плана и етапи за развитие и реорганизиране на въоръжените сили.

Планът обхваща основните дейности за развитие на въоръжените сили през периода

2021 – 2026 г., а в частта за изграждане на нови способности, модернизация и превъоръжаване и след 2026 г.

Развитието и реорганизирането на въоръжените сили ще се извърши в три етапа.

През първия етап (2021 – 2022 г.) основните дейности ще бъдат насочени към:

- въвеждане на новата функционална структура на въоръжените сили;
- адаптиране архитектурата на командната структура на стратегическо и оперативно ниво;
- реорганизация на въоръжените сили на оперативно и тактическо ниво;
- попълване на некомплекта от личен състав във военните формирования с много висока степен на готовност, декларираните и подлежащите на сертифициране структури като принос към колективната отбрана на НАТО, съгласно приетите Цели за способности;

– стартиране/реализиране на инвестиционни проекти;

– утилизация на излишните бойни припаси и освобождаване от ненужна инфраструктура и войскови имоти с отпаднала необходимост.

През втория етап (2023 – 2024 г.) основните дейности ще бъдат насочени към:

- реорганизация на въоръжените сили на тактическо ниво;
- попълване на некомплекта от личен състав във военни формирования с висока степен на готовност;
- ускоряване утилизацията на излишните бойни припаси и освобождаването от ненужна инфраструктура и войскови имоти с отпаднала необходимост.

През третия етап (2025 – 2026 г.) основните дейности ще бъдат насочени към:

- достигане на необходимите оперативни способности на структурите на оперативно ниво;
- реорганизация на въоръжените сили;
- попълване на некомплекта от личен състав във военни формирования от въоръжените сили;
- продължаване на модернизацията и изграждане на нови и развитие на съществуващи способности;
- завършване на процесите по утилизация на излишните бойни припаси и освобождаване от ненужна инфраструктура и войскови имоти с отпаднала необходимост.

При изменения в нормативната уредба, касаещи Плана, същият ще се актуализира, за да отрази тези изисквания.

На две години (в началото на 2023 г. и 2025 г.) ще се извършва преглед за изпълнение на Плана. В зависимост от неговата реализация, ресурсно осигуряване, изпълнението на инвестиционните проекти за модернизация и темповете на освобождаване от излишни

имоти, имущества, въоръжения, техника и боеприпаси ще се оцени необходимостта от неговата актуализация през втория и съответно третия етап.

Етапите за реорганизиране и развитие на структурите във въоръжените сили ще бъдат в пряка зависимост от темповете, с които се реализират проектите за модернизация на въоръжените сили, както и от сроковете за освобождаване от излишни материални ресурси.

Планираните мероприятия за развитие на въоръжените сили ще се изпълняват при условия и по ред, определени в закон, акт на Министерския съвет или в акт на министъра на отбраната.

През 2026 г. ще се разработи План за развитие на въоръжените сили на Република България до 2032 година, който ще определи развитието на въоръжените сили през втория етап на действие на Програма 2032.

4. Допускания.

Остават валидни дефинираните в Националната отбранителна стратегия роля, мисии и задачи на въоръжените сили. Мисиите са основата за планирането, изграждането и развитието на въоръжените сили за периода на План 2026.

НАТО и ЕС запазват ролята си на основни гаранتي в архитектурата на европейската сигурност. Националната сигурност на Република България се осъществява в рамките на колективната отбрана на НАТО и ОПСО на ЕС.

За постигане на оптимален баланс между необходимите отбранителни способности и изпълнение на мисиите и задачите на въоръжените сили, през периода 2021 – 2024 г. разходите за отбрана ще съответстват на параметрите на Националния план за нарастване на разходите за отбрана на 2% от БВП до 2024 г.

За периода след 2024 г. се предвижда прогнозните разходи за отбрана да се поддържат на ниво не по-малко от 2% от БВП, в зависимост от нарастването на икономическите възможности на страната.

За изпълнение на възложените мисии и задачи въоръжените сили към края на 2032 г. ще поддържат обща численост не по-малко от 43 000 души, в това число 3 000 души доброволен резерв.

5. Принципи и подходи за развитие на въоръжените сили.

• Принципи:

- приемственост и устойчивост в развитието на отбранителните способности на въоръжените сили;
- ясен процес на вземане на решения при разграничени отговорности, прозрачност и устойчиви приоритети;

- ефективност и ефикасност на управленските и изпълнителските дейности;

- изграждане и развитие на реално необходими способности и освобождаване от тези с отпаднала необходимост, с отчитане на настъпилите изменения и динамиката в средата на сигурност;

- Целите за способности, съгласувани в процеса на отбранително планиране на НАТО, са ключов елемент за изгражданите национални способности;

- разширяване на двустранното и многостранното сътрудничество с въоръжените сили на съюзниците и страните от региона;

- постигане на оптимален баланс между планираните способности за изпълнение на мисиите и задачите на въоръжените сили и разполагаемите ресурси за отбрана.

- **Подходи:**

- адаптиране на системата за командване и управление на въоръжените сили на трите нива – стратегическо, оперативно и тактическо;

- при изпълнение на Целите за способности усилията ще бъдат приоритетно насочени към тези с настъпил или настъпващ срок на готовност, както и към целите, свързани с изграждането и подготовката на декларираните формирания и реалното им участие в операции;

- нарастване на оперативната съвместимост на войските и силите;

- реорганизиране на структурите на тактическо ниво ще се осъществява, като се отчитат характеристиките на предвижданото за придобиване въоръжение, техника и други материални ресурси, както и структурата и числеността на декларираните формирания;

- повишаване на ефективността и ефикасността при управление на отбранителните ресурси и оптимално изразходване на бюджетните средства;

- модернизацията на въоръжените сили ще се осъществи чрез реализиране на основните инвестиционни проекти от дългосрочния „Инвестиционен план-програма до 2032 година“;

- реализацията на Плана ще се осъществява чрез отбранителните програми, утвърдени в Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

- поддържащи и допълнителни задачи ще се извършват само с вече изградени способности.

6. Роля, мисии и задачи на въоръжените сили.

Ролята на въоръжените сили е да гарантират суверенитета, сигурността и независимостта на страната, да защитават нейната териториална цялост, да участват в колективната отбрана

на НАТО и в Общата политика за сигурност и отбрана на ЕС.

Прегледът на отбраната потвърди валидността в дългосрочен план на трите основни мисии на въоръжените сили:

- **Мисия „Отбрана“** – въоръжените сили гарантират националния суверенитет и независимост и в условията на колективна отбрана защитават териториалната цялост на страната и на страните – членки на НАТО, за установяване на стабилна среда на сигурност.

- **Мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“** – въоръжените сили участват в мисии и операции на НАТО и ЕС в отговор на кризи, в мисии на ООН, ОССЕ и други коалиционни формати, за предотвратяване на конфликти, борба с тероризма, укрепване и разширяване на доверието, сигурността и сътрудничеството в областта на отбраната.

- **Мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“** – въоръжените сили поддържат способности за превенция, ранно предупреждение и неутрализиране на потенциални рискове и заплахи за националната сигурност; оказване на хуманитарна помощ и спасителни действия на национална територия и в морските пространства на страната и извън нея; неутрализиране на невзривени бойни припаси; оказване помощ, при необходимост, за овладяване на миграционни кризи и охрана на границата, противодействие на тероризма, защита на стратегически обекти; провеждане на спасителни, евакуационни и неотложни аварийно-възстановителни работи за овладяване и/или преодоляване на последствия при бедствия, терористични атаки, опасно разпространение на инфекциозни заболявания и други рискове за сигурността на българските граждани и националните ценности, както и при справянето с епидемии от различни заболявания; участие в подготовката на населението и инфраструктурата за отбрана и действия при кризи от невоенен характер.

7. Ниво на амбиция по мисиите на въоръжените сили.

Националното ниво на амбиция за използване на въоръжените сили е:

- **По мисия „Отбрана“**

Въоръжените сили гарантират суверенитета и независимостта на страната в национален формат и защитават нейната териториална цялост в системата за колективна отбрана на НАТО.

Националните органи и институции изпълняват задълженията като страна домакин. При изпълнение на съюзни задължения и действия на територията на други страни – членки на НАТО, въоръжените сили участват със сухопътни, военновъздушни, военноморски формирания, формирания за специални операции и логистични способности от ком-

плекта, предварително определен и договорен в рамките на процеса на отбранително планиране на НАТО.

В този комплект основна способност е механизирана бригада от Сухопътните войски (СВ) и формирования от другите видове въоръжени сили, силите за специални операции и родовете войски.

– По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“

В количествени параметри този принос се изразява в участие в мисии и операции с ротация на един усилен батальон (батальонна бойна група) или повече на брой малки формирования от видовете въоръжени сили и Силите за специални операции (до 1000 души).

Военноморските сили (ВМС) участват, в рамките на ресурсния еквивалент на един патрулен кораб, за период до шест месеца, в рамките на една година.

Военновъздушните сили (ВВС) участват с транспортна авиация, без ротация, за период до шест месеца, в рамките на една година.

Съвместното командване на специалните операции (СКСО) участва с щабен състав и тактическа група за специални операции.

За участие в мисиите и операцията се осигурява национален поддържащ елемент.

– По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“

Въоръжените сили предоставят подготвени формирования в рамките на съществуващите способности за поддържане на сигурността и овладяване и/или преодоляване на последствия от бедствия, както и при справянето с епидемии от различни заболявания.

Определените структури от въоръжените сили поддържат готовност за действие извън територията на областта, в която са дислоцирани, както и в друг район или зона в зависимост от обстановката.

Създадени са условия за предоставяне на налични инфраструктурни обекти и леглова база за настаняване на хора, останали без подслон при кризисни ситуации.

Силите и средствата от въоръжените сили се привличат за изпълнение на задачи по тази мисия съгласно разработените планове.

Нивото на амбиция по всяка мисия се основава на конкретни съюзнически отговорности и ангажменти, изпълнението на други национални задачи, свързани със сигурността на страната.

II. Поддържане на съществуващите и развитие на нови отбранителни способности.

По време на прегледа бяха разработени шест планиращи сценария, покриващи общи ситуации за използването на военния инструмент в разрешаване на кризи и конфликти. Концепциите за провеждане на операции по тях определиха задачите на въоръжените сили.

Тези задачи и условия за изпълнение дефинираха 188 минимално необходими способности на въоръжените сили, както и основните военни формирования във въоръжените сили, които да ги изграждат, развиват и поддържат.

В национален аспект ще се развиват способности на въоръжените сили в четири от петте измерения на бойното пространство, фокусирани върху гарантиране суверенитета, сигурността и независимостта на страната, защитата на териториална цялост и ангажиментите на страната по Вашингтонския договор. По отношение на космическото пространство въоръжените сили ще използват споделените способности на съюзниците от Алианса и на други участници в конкретната операция или мисия. В съответствие с нивото на национална амбиция във въоръжените сили ще се изграждат, развиват и поддържат балансираните способности за планиране и ефективно използване на войските и силите.

Финансовата рамка за периода на планиране осигурява само част от необходимите средства за изграждане, поддръжка и развитие на идентифицираните минимално необходими способности, което наложи приоритизирането им и отлагане реализирането на някои техни елементи. За периода до 2032 г. е възможно реализирането на 38 способности и проекти, ключово важни за изпълнението на задачите по трите мисии на въоръжените сили.

Използвайки максимално възможностите на агенциите на НАТО, различните програми, проекти и инициативи на Алианса и ЕС, двустранното и многостранното сътрудничество, включително стратегическото партньорство със САЩ, в периода 2021 – 2026 г. ще стартира развитието на 25 от способностите, като приоритет за въоръжените сили ще бъдат:

- Придобиване на трикоординатни радары за близко и далечно наблюдение;

- Придобиване на дистанционно управляеми системи във видовете въоръжени сили, включително и за осигуряване на системата за командване и управление на стратегическо и оперативно ниво;

- Развитие на способностите за участието ни в Инициативата за готовност на НАТО;

- Изграждане на система за ПВО на механизирана бригада и ПВО на ключови военни инфраструктурни обекти;

- Развитие на способностите, включени в предложенията на НАТО за пакет Цели за способности;

- Развитие на способностите за поразяване с високоточни оръжия в цялата зона на операцията.

Последователността на финансиране и изпълнение на проектите, осигуряващи изграждането, поддръжката и развитието на приоритетните способности, ще се определи

детайлно в Инвестиционния план-програма до 2032 г. като единна интегрирана рамка на капиталовите разходи, внасяща ред и прозрачност в разходването на средства за инфраструктура, придобиване, логистична поддръжка и модернизация на въоръжение, техника и оборудване.

III. Структура на въоръжените сили.

Сложната и динамична среда на сигурност и необходимостта от адекватен отговор на заплахите и предизвикателствата наложиха разработването на новата Военна стратегия на НАТО, която определи военностратегическите цели и стратегическите задачи на Алианса. За изпълнение на дефинираните цели и задачи беше разработена Концепция за възпиране и отбрана на Евроатлантическата зона. За успешното прилагане на Концепцията е необходимо страните членки да споделят единно разбиране за нейната значимост и положат усилия за нейното реализиране.

Едно от направленията, в които трябва да насочим усилията си за реализиране на Концепцията, е оптимизиране на структурата на въоръжените сили.

1. Функционална структура на въоръжените сили.

Във функционално отношение въоръжените сили ще се състоят от Сили за съдържане и Сили за отбрана, съответстващи на приетата категоризация на военните формирования, съгласно системата на НАТО.

Сили за съдържане са военни формирования, от въоръжените сили с висока мобилност, с висока степен на готовност, способни да участват в пълния спектър от операции по мисиите на въоръжените сили.

Част от силите за съдържане формират Сили за незабавно действие, които са военни формирования от въоръжените сили с много висока степен на готовност. Предназначението на силите за незабавно действие е да осигурят първоначален бърз военен отговор в кризисна ситуация.

Сили за отбрана са военни формирования, необходими за допълване на въоръжените сили във военно време с ограничена мобилност, с висока и по-ниска степен на готовност, способни да участват в операции по мисия „Отбрана“ за защита на териториалната цялост на страната, както и за поддръжка на съюзни сили.

Броят на формированията от Силите за съдържане и Силите за отбрана се определя в съответствие с изискванията за изграждане на възпиращ и отбранителен капацитет.

2. Организационна структура на въоръжените сили.

Организационната структура на въоръжените сили включва Българската армия и структурите на пряко подчинение на министър-

ра на отбраната, които не прилагат Закона за администрацията. В състава на въоръжените сили влизат и военнослужещите от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, които прилагат Закона за администрацията.

Планирането и изграждането на структури-те и военните формирования от въоръжените сили за периода на действие на Плана се извършва въз основа на йерархичен класификатор на структурите и военните формирования.

При формирането на нова структура/военно формирование се разработва план за изпълнение на поетапното ѝ въвеждане във въоръжените сили до достигане на пълна готовност за изпълнение на възложените мисии и задачи.

2.1. Българска армия.

Българската армия е основа на въоръжените сили на страната и към 2026 г. ще включва: Съвместно командване на силите и военни формирования на пряко подчинение на командира на Съвместното командване на силите; три вида въоръжени сили (Сухопътни войски, Военновъздушни сили и Военноморски сили); Съвместно командване на специалните операции и военни формирования на пряко подчинение на командира на Съвместното командване на специалните операции; Командване за логистична поддръжка и военни формирования на пряко подчинение на командира на Командването за логистична поддръжка (считано от 01.09.2021 г.) и Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана и военни формирования на пряко подчинение на командира на Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана (считано от 01.09.2021 г.).

2.1.1. Съвместно командване на силите.

Съвместното командване на силите (СКС) е структура на оперативен ниво за планиране и провеждане на съвместни операции по трите мисии на въоръжените сили, както и за администриране и национален контрол на военните формирования, участващи в операции и мисии извън територията на страната.

Съвместното командване на силите осъществява командване и управление на подчинените му военни формирования и оперативно-то командване и управление на придадените му военни формирования от въоръжените сили.

За изпълнение на задачите, произтичащи от трите мисии на въоръжените сили, Съвместното командване на силите изгражда, поддържа и развива отбранителни способности, както следва:

По мисия „Отбрана“ – за планиране и провеждане на съвместни операции; за планиране и осъществяване участието на формирования от въоръжените сили в операции по колективната отбрана на НАТО; за планиране,

организиране и координация на дейности по приемане, разполагане и последващо придвижване на съюзни сили на територията на страната;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за планиране и осъществяване участието на контингентите от въоръжените сили в операции и мисии извън страната;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – за планиране и провеждане на действия за оказване на съдействие на други структури и ведомства, на органите за сигурност и помощ на населението при бедствия.

Нивото на амбиция за развитие на Съвместното командване на силите е достигане на способности за планиране и провеждане на съвместна операция с ограничен мащаб.

Преструктурирането на Съвместното командване на силите ще фокусира функциите му основно върху планирането и провеждането на операции, както и осъществяване на координация и взаимодействие със съюзния оперативен командир при провеждане на съюзни операции.

Към 2026 г. организационната структура на Съвместното командване на силите ще включва Съвместното командване на силите и формирования за осигуряване, поддръжка и подготовка.

2.1.2. Сухопътни войски.

Сухопътните войски (СВ) развиват и поддържат способности за защита на суверенитета, независимостта и териториалната цялост на страната. С предварително декларирани и подготвени сили Сухопътните войски участват в операция по колективната отбрана извън територията на страната. Поддържат готовност и участват с контингенти и формирования в операции в отговор на криза за подкрепа на международния мир и сигурност извън страната. Оказват помощ на централните и териториалните органи на изпълнителната власт и органите на местно самоуправление по поддръжката и защита на населението, националното стопанство и инфраструктурата при управлението на кризи и преодоляване на последствията от тях. Оказват съдействие на органите за сигурност при охрана на държавната граница, други стратегически обекти, в борбата с незаконната миграция и за противодействие на тероризма.

Формированията от Сухопътните войски изграждат и развиват способности, както следва:

По мисия „Отбрана“ – за планиране и провеждане на сухопътни операции в отбраната на страната и в системата за колективна отбрана; участие в съюзни операции по колективна отбрана извън територията на страната;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за участие в международни

мисии и операции в отговор на кризи извън територията на страната; участие в контрол на въоръженията и неразпространението на оръжия за масово унищожаване, мерки за укрепване на доверието и сигурността;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – с изградените способности Сухопътните войски допринасят за защита на критичната инфраструктура, за противодействие на тероризма, оказват помощ при бедствия и кризи от невоенен характер, оказват съдействие на органите на гранична полиция по охрана на държавната граница.

Нивото на амбиция за развитие на Сухопътните войски е достигане на способности за планиране и провеждане на сухопътни операции от сухопътен компонент до ниво операция с ограничен мащаб.

Ключово за развитието на Сухопътните войски е реализацията на основните проекти за модернизация – „Придобиване на основна бойна техника за изграждане на батальонни бойни групи от състава на механизирани бригада“ и „Модернизацията на Т-72 за нуждите на танковите формирования в Сухопътните войски“.

Основните изменения в организационна структура са свързани с реорганизиране и оптимизиране на структурите на тактическо ниво с цел създаване условия за своевременно нарастване и развърщане на силите при изпълнение на задачите по защита на териториалната цялост и суверенитета на Република България.

Към 2026 г. организационната структура на Сухопътните войски ще включва: Командване на Сухопътните войски, бойни формирования, формирования за бойно осигуряване, поддръжка и подготовка.

2.1.3. Военновъздушни сили.

Военновъздушните сили (ВВС) развиват и поддържат способности за защита на въздушния суверенитет, независимостта и териториалната цялост на страната. С предварително декларирани и подготвени сили участват в операция по колективната отбрана извън територията на страната. Поддържат готовност за участие в операции в отговор на кризи за подкрепа на международния мир и сигурност, както и за оказване на помощ на населението при бедствия, хуманитарна помощ и спасителни действия.

За изпълнение на задачите, произтичащи от трите мисии на въоръжените сили, Военновъздушните сили изграждат, поддържат и развиват способности, както следва:

По мисия „Отбрана“ – за планиране и провеждане на въздушни операции; поддържане на необходимите способности за участие в системата за колективна отбрана и осигуряване развърщането на съюзнически

сили на българска територия; за наблюдение, контрол и защита на въздушното пространство в рамките на Интегрираната система за противовъздушна и противоракетна отбрана на НАТО;

По мисия „Принос към международния мир и сигурност“ – за осигуряване на въздушна мобилност; за участие в операции за търсене и спасяване, за евакуация; за участие в контрол на въоръженията и неразпространението на оръжия за масово унищожаване; за поддръжка на операции за оказване на хуманитарна помощ;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – за наблюдение, контрол и защита на въздушното пространство в рамките на Интегрираната система за противовъздушна и противоракетна отбрана на НАТО; за осигуряване на въздушна мобилност, включително превоз на хора и товари; за преодоляване на последствия от бедствия; за участие в операции за търсене и спасяване, за евакуация; за гасене на пожари от въздуха.

Нивото на амбиция за развитие на Военновъздушните сили е достигане на способности за планиране и провеждане на въздушни операции от военновъздушен компонент до ниво операция с ограничен мащаб.

Развитието на способностите на Военновъздушните сили изисква оптимизация на организационната структура, която е свързана със своевременното усвояване на новия боен самолет F-16 и е насочена към повишаване ефективността на организацията и на системата за командване и управление и оптимизиране на функционалните и административните връзки между формиранията.

Към 2026 г. организационната структура на Военновъздушните сили ще включва: Командване на Военновъздушните сили, бойни формирания, формирания за осигуряване и поддръжка.

2.1.4. Военноморски сили.

Военноморските сили (ВМС) развиват и поддържат способности за защита на независимостта, териториалната цялост и морския суверенитет на Република България. Поддържат способности за провеждане на операции в защита на интересите на страната в морските пространства на Република България. Имат готовност за извършване на спасителни и аварийно-спасителни действия в отговорната зона от Черно море и за провеждане на операции за противодействие на тероризма и преодоляване на последиците от тероризъм. С предварително деклариран и подготвени сили участват в операция по колективната отбрана извън прилежащите морски пространства на страната. Поддържат готовност за участие в операции в отговор на кризи за подкрепа на международния мир и сигурност,

както и за оказване помощ на населението при бедствия, осигуряване на хуманитарна помощ и изпълнение на спасителни действия.

За изпълнение на задачите, произтичащи от мисиите на въоръжените сили, Военноморските сили поддържат и развиват следните способности:

По мисия „Отбрана“ – за наблюдение и защита на националните морски пространства; за отбрана на страната и при участие в съюзна операция по колективна отбрана;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за участие в международни мисии и операции в отговор на кризи извън територията и прилежащите морски пространства на страната; за изпълнение на мерки за укрепване на доверието и сигурността;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – за изграждане и поддържане на опозната картина на обстановката в морските пространства на Република България; за навигационно осигуряване и контрол на корабоплаването; за провеждане на операции на море за противодействие на тероризма и дейността на международни престъпни групи; за ескорт на военни и/или търговски плавателни съдове; за защита на критичната морска инфраструктура; за аварийно-спасителни и евакуационно-медицински дейности на море; за оказване на помощ на населението при бедствия.

Развитието на способностите на Военноморските сили изисква доизграждане на мирновременната структура с максимална адаптивност при различните състояния на готовност – извънредно положение, военно положение и положение на война, и при спазване на принципа „корабите от един дивизион (отряд) да са от един и същ род сили на ВМС“.

За осигуряване на поддържането, развитието и изграждането на способностите на Военноморските сили е необходимо успешно финализиране на инвестиционните проекти за придобиване на два модулни многофункционални патрулни кораба (клас „Фрегата“), модернизация на фрегати проект Е-71, преоборудване на военни транспорти в минни заградители, придобиване на подводници, ракетни катери и противоминни кораби, изграждане на система за брегово наблюдение от ново поколение и постигане на пълни оперативни способности по „Модулен елемент за бързо развърщане за подводни интервенции“ (DIVERPACK) и Военноморския координационен елемент.

Нивото на амбиция за развитие на Военноморските сили е достигане на способности за планиране и провеждане на морски операции на военноморски компонент до ниво операция с ограничен мащаб.

Към 2026 г. организационната структура на Военноморските сили ще включва: Командване на Военноморските сили; флотилия бойни и спомагателни кораби; военноморски бази; дивизион подводници; група морски специални сили; брегови ракетно-артилерийски дивизион и формирования за бойно осигуряване и поддръжка.

2.1.5. Съвместно командване на специалните операции.

Съвместното командване на специалните операции (СКСО) извършва планиране, изграждане и развитие на необходимите способности за изпълнение на специални операции по суша, въздух и вода, самостоятелно и с координиране и поддръжка от въоръжените сили. Съвместното командване на специалните операции осъществява командването и управлението на пряко подчинените му формирования за специални операции, както и управлението на придаваните формирования при провеждане на специални операции на или извън територията на страната.

Силите за специални операции развиват и поддържат способности по мисиите на въоръжените сили, както следва:

По мисия „Отбрана“ – за планиране и провеждане на специални операции по военно подпомагане, специално разузнаване и директни действия; участие в съюзни операции по колективна отбрана на и извън територията на страната;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за участие в международни операции в отговор на кризи извън територията на страната за гарантиране на мира и сигурността; за изпълнение на мерки за укрепване на доверието и сигурността;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – с изградените способности провеждат операции за подпомагане на органите за сигурност, противодействие на тероризма, спасяване на заложници; оказват помощ при бедствия и кризи от невоенен характер.

Нивото на амбиция за развитие на Съвместното командване на специалните операции е достигането на способности за планиране и провеждане на специални операции от компонент за специални операции до ниво операция с ограничен мащаб.

Важно условие за придобиване на необходимите способности и развитието на Съвместното командване на специалните операции е реализацията на основните проекти за модернизация, свързани с изграждане на център за подготовка на силите за специални операции, технически център за поддръжка и ремонт на автомобилната техника, придобиване на стрелково въоръжение, модернизация и развитие на системата С4И, придобиване

на екипировка, парашутна материална част, походно и лагерно имущество, както и придобиване на бойни бронирани машини.

Към 2026 г. организационната структура на Съвместното командване на специалните операции ще включва: Съвместно командване на специалните операции; групи „Специални сили“; формирования за бойно осигуряване, поддръжка и подготовка.

2.1.6. Командване за логистична поддръжка.

Командването за логистична поддръжка (КЛП) е структура на оперативното ниво, която ще осъществява логистична поддръжка на Българската армия в мирно време, на въоръжените сили във военно време и поддръжка на силите на НАТО на територията на Република България.

За изпълнение на задачите по логистичната поддръжка, произтичащи от мисиите на въоръжените сили, Командването за логистична поддръжка ще поддържа и развива следните способности:

По мисия „Отбрана“ – за извършване на съвместната логистична поддръжка на развърщането на въоръжените сили и в хода на отбраната на страната; логистична поддръжка на националните формирования, определени за участие в колективни отбранителни действия извън територията на страната; оказване на военна помощ като част от поддръжка като страна домакин на съюзнически сили и организации, които са разположени, действат или преминават през територията на страната;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за осъществяване на логистичната поддръжка на национални формирования, предвидени за участие в мисии и операции на НАТО, ЕС, ООН, ОССЕ и други коалиционни формати;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – за оказване на помощ на държавната и местната власт за реагиране при бедствия и кризи от невоенен характер; за оказване съдействие на органите на гранична полиция по охрана на държавната граница.

Нивото на амбиция за развитие на Командването за логистична поддръжка е постигане на способности за планиране и провеждане на логистична поддръжка на операция с ограничен мащаб и изпълнение на военните ангажименти по поддръжката като страна домакин.

От изключителна важност за развитието на Командването за логистична поддръжка е реализацията на проекти за модернизация – „Способности за изпълнение на задачи по приемане, разполагане и последващо придвижване на собствени и съюзни сили при участие в съвместни операции“ и „Развитие на способности за транспортно осигуряване на Българската армия“.

Командването за логистична поддръжка ще се формира на основата на бригада „Логистика“, както и други логистични формирования от състава на Съвместното командване на силите.

Базите за съхранение на материални ресурси от състава на Командването за логистична поддръжка, съхраняващи излишни за въоръжените сили въоръжение, техника, боеприпаси и други движими вещи, ще се разформират след освобождаването им от съхраняваните излишъци, като квотата от личен състав на разформираните бази ще се пренасочи към други формирования на Командването за логистична поддръжка за осигуряване изграждането и поддържането на способности за логистична поддръжка и изпълнение на ангажменти по поддръжка от страната домакин.

Към 2026 г. организационната структура на Командването за логистична поддръжка ще включва: Командване за логистична поддръжка; мобилни формирования за транспорт на товари и приемане, разполагане и последващо придвижване; бази за съхранение на материални ресурси; бази за ремонт на техника и контрол качеството на ГСМ и техническо имущество за ГСМ и Център за осигуряване.

2.1.7. Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана.

Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана (ККИПКО) е структура на оперативно ниво, предназначена да осъществява комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на органите и пунктовете за ръководство, командване и управление на страната и въоръжените сили на стратегическо ниво.

За изпълнение на задачите, произтичащи от трите мисии на въоръжените сили, Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана изгражда, поддържа и развива способности, както следва:

По мисия „Отбрана“ – за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на държавното военновременно управление и на системата за командване и управление на стратегическото ниво, както и защитен информационен обмен на национална и съюзна класифицирана информация в интерес на стратегическото ниво;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на националния контрол на формированията, участващи в международни мисии и операции в отговор на кризи извън територията на страната;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – с изградените способности допринася за киберотбраната

на критичната инфраструктура и предоставя допълнителен комуникационно-информационен ресурс.

Нивото на амбиция за развитие на Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана е достигане на способности за планиране и осигуряване на условия за работа на органите за държавното военновременно управление и комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на системата за командване и управление на стратегическото ниво в стационарни и полеви условия.

Важни условия за придобиване на необходимите способности са пълното изграждане на Комплексната автоматизирана система, завършването на процеса на цялостна модернизация на стационарната комуникационна система на Българската армия, технологичното и кадровото развитие на Центъра за управление и киберотбрана, пълното развитие на мрежата за защитен обмен на национална класифицирана информация до ниво „Поверително“ КИС „ЩИТ“ и мрежата за защитен обмен на класифицирана информация на НАТО до ниво „Секретно“ NATO Secret Wide Area Network.

Към 2026 г. организационната структура на Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана ще включва: Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана; Стационарна опорна комуникационна мрежа; Комуникационно-информационен център; центрове за киберотбрана, управление, осигуряване, инженерингова дейност и ремонт.

2.2. Структури на пряко подчинение на министъра на отбраната.

2.2.1. Военномедицинска академия.

Военномедицинска академия (ВМА) е съвременен лечебно-диагностичен, научен и учебен център, чиято мисия е да опазва и възстановява здравето на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, БА и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната (СППМО) и да оказва помощ на националното здравеопазване.

Организационната структура на Военномедицинска академия включва многопрофилни болници за активно лечение, болници за продължително лечение и рехабилитация, медицински пунктове на Министерството на отбраната, СППМО и военните формирования и специализирани звена, определени в правилника за устройството на дейността ѝ.

Основното предизвикателство до 2026 г. ще бъде усъвършенстването на лечебно-диагностичните и евакуационните възможности и поддържането на медицинско осигуряване, адекватно на структурата, мисиите и задачите на войските и силите с възможност за ефек-

тивно използване на наличните ресурси. Ще продължат усилията за усъвършенстване и модернизиране на клиничната база, особено в направленията на спешна медицинска помощ и специалности, свързани с лечението на увреждания – аналог на бойната травма, за да се повишат способностите за медицинското осигуряване на въоръжените сили.

Развитието на способностите на ВМА ще осигури изпълнение на задачите, произтичащи от мисиите на ВС и Закона за лечебните заведения, и на поетите ангажменти в областта на медицинското осигуряване съгласно „Цели за способности 2021“.

С цел оптимизиране на специалната медицинска подготовка на различни категории медицински състав от въоръжените сили на Република България се планира създаване на Военномедицински симулационен тренировъчен център към ВМА. Специалната подготовка ще е фокусирана върху придобиване на теоретични знания и преди всичко практически умения за оказване на спешна медицинска помощ, съобразена с тактическите условия и с изискванията за своевременност и приемственост при нейното оказване на бойното поле.

Планира се изпълнение на проект за придобиване на оперативни съвместими и оборудвани с необходимата медицинска апаратура санитарни автомобили за наземна медицинска евакуация за силите за незабавно действие, за декларираните военни формирования, за нуждите за поддръжка от страната домакин и др. С придобиването им ще се оптимизира военномедицинското осигуряване при изпълнение на задачите, които изпълнява военномедицинската служба по трите мисии на Въоръжените сили.

За усъвършенстване на възможностите за медицинско осигуряване на бригадите при участието им в операции се предвижда инициране на проект за придобиване на съвременни военнопoleви медицински формирования тип „Роля 2 – Базова“.

2.2.2. Военна академия „Георги Стойков Раковски“.

Военна академия „Г. С. Раковски“ през периода 2021 – 2026 г. ще продължи да се утвърждава като единствената структура, която подготвя кадри за регулираните професии „Офицер за оперативно ниво на управление“ и „Офицер за стратегическо ръководство на отбраната и въоръжените сили“, а освен това да провежда редица квалификационни курсове както за въоръжените сили, така и за ръководни кадри от централната и териториалната администрация.

За да продължи успешната реализация на своята мисия, през периода 2021 – 2026 г. Академията ще:

- разшири обхвата и ще поддържа способности за генериране на нови знания в областта на сигурността, отбраната и въоръжените сили;
- увеличи обема и качеството на научно-изследователската дейност предвид завишените критерии за тази дейност по отношение акредитационните процедури;

- подготви за акредитация на нова/и специалност/и на образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в професионално направление „Национална сигурност“;

- осигури условия за поддържащо обучение и квалификация, съпътстващи и осигуряващи професионалното развитие на военнослужещите и цивилните служители.

2.2.3. Служба „Военно разузнаване“.

Служба „Военно разузнаване“ (СВР), като част от основните елементи на системата за защита на националната сигурност предоставя разузнавателен продукт за формиране и реализиране на държавната политика в областта на националната сигурност и отбраната, отбранителното планиране, изпълнението на задачите и осигуряване на сигурността на българските военни контингенти, участващи в операции и мисии на НАТО, ЕС и ООН, трансформацията, модернизацията и развитието на въоръжените сили и изпълнението на ангажиментите на страната към разузнавателните общности на НАТО и ЕС и към партньорските служби, и в този контекст да осъществява ранно предупреждение за рисковете и заплахите за националната сигурност и отбраната на Република България.

Служба „Военно разузнаване“ трябва да разполага с необходимите способности за наблюдение и разузнаване в пълния спектър от операции и за добиване на информация от въздушното, земното, морското, електромагнитното и киберпространството в реално време. В отговор на изменението в средата на сигурност и новопоявилите се рискове и заплахи от ключово значение е придобиването на нови, специфични способности за добиване, анализ и обмен на разузнавателна информация.

Служба „Военно разузнаване“ изготвя аналитични информационни продукти по глобални и регионални проблеми, както и на разузнавателни експертизи, подпомагащи процесите на отбранително планиране, изграждането и придобиването на нови способности от въоръжените сили на Република България.

Целите, които си поставя Служба „Военно разузнаване“, са поэтапно развитие на съществуващите и придобиване на нови способности за стратегическо разузнаване, обработка и анализ на разузнавателната информация, бързо и гъвкаво пренасочване на разузнавателните и аналитичните ресурси при кризисни ситуации.

Нивото на амбиция за военното разузнаване е то да изгражда и развива способности за: единна комуникационна система на разузнаването за обмен на разузнавателна информация на стратегическо, оперативное и тактическо ниво; „Съвместни ефекти“ при провеждане на информационни операции; Стратегически разузнавателен информационен център; информационно осигуряване и разузнавателна поддръжка на Върховното главно командване, щабовете, войските и силите; киберразузнаване; електронно разузнаване; геопространствено разузнаване; разузнаване чрез изображения.

2.2.4. Служба „Военна полиция“.

Служба „Военна полиция“ (СВП) е специализирана служба за обществен ред на пряко подчинение на министъра на отбраната, която осъществява дейности по поддържането на реда и сигурността в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Нейната роля е да осигурява необходимите условия за изпълнение на мисиите, функциите и задачите на въоръжените сили. Като специализирана част от въоръжените сили Служба „Военна полиция“ поддържа придобитите и развива нови военнополитейски способности, като осигурява военнополитейска поддръжка на формиранията от въоръжените сили в пълния спектър на военнополитейската дейност.

За изпълнение на основната си роля служба „Военна полиция“ изпълнява комплекс от задачи, произтичащи от трите мисии на въоръжените сили на Република България, като поддържа и развива способности за изпълнение на следните основни задачи:

По мисия „Отбрана“ – военнополитейска поддръжка на действията на въоръжените сили; охрана и защита на обекти от стратегическо значение за националната сигурност; осигуряване на обществен ред на мероприятия, охрана на обекти и лица; контрол на придвижванията на личен състав и транспортни средства от въоръжените сили; провеждане на антитерористична дейност във взаимодействие с други органи от сектора за сигурност или самостоятелно;

По мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“ – участие в многонационални операции в отговор на кризи, предотвратяване на конфликти, дейности по контрол на въоръженията, неразпространение на оръжия за масово унищожение, техните носители и материалите за производството им;

По мисия „Принос към националната сигурност в мирно време“ – подпомагане на действията на националните институции, чрез предоставяне на налични подготвени формирания в рамките на съществуващите

способности, съгласно разработените планове; предотвратяване, пресичане и противодействие на замислени или подготвени терористични актове и намаляване на рисковете от извършването им и участие в операции по задържане и неутрализиране на терористични, екстремистки и престъпни групи; защита на застрашени стратегически обекти; противодействие на посегателства срещу икономическата и финансова сигурност на Министерството на отбраната и Българската армия; кражби на оръжие, бойни припаси и взривни вещества и разпространение и употреба на наркотични вещества.

Поддържането и развитието на придобитите и изграждане на нови военнополитейски способности на служба „Военна полиция“ ще се извърши поетапно, като това ще стане за сметка на сегашния личен състав и при необходимост с вътрешно реструктуриране.

2.2.5. Национален военен университет „Васил Левски“.

Националният военен университет „Васил Левски“ през периода 2021 – 2026 г. ще продължи да гарантира добра подготовка на своите обучаеми, акредитираните професионални направления и специалности и управлението на учебния процес.

Националният военен университет „Васил Левски“ ще насочи усилия към акредитиране на професионално направление 5.1 „Машинно инженерство“ и 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“ и специалности в тези професионални направления.

От 2021 г. за подготовката на по-голям брой български граждани за защита на Отечеството и подобряване комплектуването на военните формирания с резервисти и запасни в Университета ще стартира обучение на българските граждани за „срочна служба в доброволния резерв“.

За унифициране и оптимизиране на началната военна подготовка и с цел провеждане на единен подбор и прием на военнослужещи за нуждите на въоръжените сили ще се създаде Единен център за начална военна подготовка.

2.2.6. Висше военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров“.

Висшето военноморско училище „Н. Й. Вапцаров“ през периода 2021 – 2026 г. ще продължи да изпълнява своята мисия да подготвя висококвалифицирани специалисти и лидери за въоръжените сили на Република България, за сектора за националната сигурност и за националното стопанство в съчетание с научноизследователска и иновационна дейност и приложни изследвания.

През 2021 г. Висшето военноморско училище „Н. Й. Вапцаров“ ще придобие научноизследователски кораб, който ще изпълнява задачи по изследователска дейност, като па-

ралелно и в допълнение на това ще осигурява практика за обучаемите. Научно-изследователският кораб ще осигурява и потребностите на Военноморските сили за хидрографски и хидрологични изследвания, както и ще изпълнява и други задачи в интерес на сигурността и отбраната.

През 2022 г. ще започне функционирането си изграждащият се към момента Учебен център по кибероперации. Освен за провеждане на ежедневен учебен процес в лабораториите и кабинетите от центъра ще се провеждат симулации на различни киберситуации (атаки, инциденти и др.).

През 2023 г. ще се въведе в експлоатация дълбоководен басейн на територията на Висшето военноморско училище „Н. Й. Вапцаров“. Съоръжението ще осигури в пълен обем международните и националните изисквания и стандарти за работа и евакуация под вода, подготовката на екипажи и водолази за изпълнението на различни евакуационни процедури и процедури по търсене и спасяване под вода.

2.2.7. Висше военновъздушно училище „Георги Бенковски“.

Висшето военновъздушно училище „Г. Бенковски“ през периода 2021 – 2026 г. ще продължи да подготвя висококвалифицирани специалисти за българските Военновъздушни сили и гражданската авиация и ще осигурява научно трансформацията на Военновъздушните сили и развитието на въздухоплавателния сектор на Република България, чрез подготвяне на висококвалифицирани специалисти с висше образование, провеждане на висококачествени научни изследвания и предоставяне на компетентна научна експертиза в областите на техническите, авиационните и военните науки.

Висшето военновъздушно училище „Г. Бенковски“ като единен център за комплексно авиационно образование планира да се изградят способности, свързани със:

- придобиване на леки учебни самолети;
- развитие на инфраструктура за летателна и техническа експлоатация;
- разработване на качествено нова учебна документация за обучение на курсанти и студенти, синхронизирана с изискванията на Европейската агенция за авиационна безопасност (EASA) и Международната организация за гражданска авиация (ICAO) за обучение на авиационен персонал, с отчитане на утвърдените стандарти в НАТО и ЕС;
- разкриване на нови професионални направления за подготовка – 3.7 „Администрация и управление“ и 5.3 „Комуникационна и компютърна техника“; разкриване на съвместни програми с авиационни компании и Държавно предприятие „Ръководство на въздушното движение“;

– създаване условия за обучение на чуждестранни студенти и актуализиране на предлаганите курсове, включително и за професионални пилоти CPL(A);

– разработване на съвместни проекти с професионални гимназии по професия „Авиационен техник“.

2.2.8. Национална гвардейска част.

Националната гвардейска част (НГЧ) е представително военно формирование на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Националната гвардейска част участва в провеждането на представителни и официални церемонии, протоколни мероприятия и военни ритуали с национално и държавно значение. С дейността си участва във формирането и поддържането на патриотична мотивация и национален дух сред обществото, както и в утвърждаване на българската национална идентичност и държавност.

Националната гвардейска част организира и провежда отдаването на военни почести на пристигащите на официални посещения, чуждестранни държавни глави и други официални лица съгласно Закона за Държавния протокол, Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България и Правилника за структурата, организацията и реда за използване на НГЧ.

Националната гвардейска част разработва и организира изпълнението на нови военни церемонии и ритуали с цел пропагандиране на националните военни и духовни ценности и за утвърждаване на българската държавност и традиция.

2.2.9. Военно-географска служба.

Военно-географската служба (ВГС) е военно формирование за осигуряване на геоинформация и извършване на специализирани дейности по Закона за геодезията и картографията и е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Военно-географската служба поддържа и развива способности за своевременно производство на цифрова и аналогова географска (без метеорологична и хидрографска) информация и нейното разпространение, за обмен на географска информация и услуги в стандартни формати, и за прилагане одобрени от НАТО геопространствени стандарти за производство и осигуряване на оперативна съвместимост.

Военно-географската служба ще повиши изискванията към информацията за географското пространство, по отношение на обхват, актуалност, достоверност, своевременност и съвместимост за създаване и тиражиране на информационни продукти и цифрови данни за земната повърхност и елементите от местността, за осигуряване изпълнението на отговорностите към националната и колективната система за сигурност.

2.2.10. Централно военно окръжие.

Централното военно окръжие (ЦВО) е военно формирование от състава на въоръжените сили на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Централното военно окръжие отговаря за комплектуването с ресурси на военните формирования от въоръжените сили в мирно и военно време, комплектуването с ресурси структурите от системата за национална сигурност на Република България във военно време и за подготовка на българските граждани за отбрана на страната и действия при кризи от военен характер.

Ролята на Централното военно окръжие е да осигури с ресурси резерва на въоръжените сили за изпълнение на задачите, произтичащи от трите мисии.

За изпълнение на тази роля Централното военно окръжие изгражда, поддържа и развива способности, за създаване, водене и съхранение на регистри и военнотчетни документи на ресурсите от доброволния резерв и запаса за мирно и военно време, осигуряване на мобилизационни ресурси за комплектуване на военните формирования/структурите от въоръжените сили при провеждане на частична или пълна мобилизация, планиране и провеждане на мероприятия за набиране на кандидати за военна служба, за служба в доброволния резерв и за обучение във висшите военни училища.

2.2.11. Централен артилерийски технически изпитателен полигон.

Централният артилерийски технически изпитателен полигон (ЦАТИП) е военно формирование от въоръжените сили на пряко подчинение на министъра на отбраната за извършване на полигонни и лабораторни изпитвания на оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия (ОБВВПИ) и елементи за тях за нуждите на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, както и за нуждите на други физически, юридически лица и организации.

Централният артилерийски технически изпитателен полигон поддържа и развива способности за изпълнение на задачи, свързани с полигонни и лабораторни изпитвания на ОБВВПИ и елементи за тях, съответстващи на изискванията на стандартизационните споразумения на НАТО и Европейския съюз.

2.2.12. Комендантство – МО.

Комендантство – МО е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, осигуряваща ежедневното функциониране на Министерството на отбраната, чрез снабдяване с комуникационна и компютърна техника и осигуряване на консумативи, резервни части

и техническата поддръжка; материално-техническото снабдяване с движими вещи и транспортно осигуряване. Комендантство – МО осигурява изпълнението на ангажиментите на Министерството на отбраната по българското участие в Центъра за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и реагиране при бедствия (CMDR COE) и в Щабния елемент за интегриране на сили на НАТО (NFIU).

Прегледът на отбраната идентифицира недостиг от способности за осигуряване функционирането на Министерството на отбраната при обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение.

Изграждането на необходимите способности ще се осъществи поетапно, като Комендантство – МО ще се реорганизира без изменение на личния състав.

IV. Ръководство, командване и управление.

Запазват се обособените политическо ниво за ръководство и контрол на отбраната и три нива на ръководство, командване и управление на въоръжените сили: стратегическо, оперативно и тактическо.

Политическото ниво на ръководство и контрол на отбраната включва Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет и министъра на отбраната. То задава политиките по отношение на сигурността и отбраната, свежда политическите указания към стратегическото ниво и осъществява контрол за тяхното изпълнение.

Политическото ниво поставя задачи и на другите министерства, ведомства и държавни структури, имащи законово разпоредени отговорности по отбраната на страната, и осъществява контрол по тяхното изпълнение.

Стратегическото ниво на ръководство, командване и управление на въоръжените сили се осъществява от президента на републиката (в качеството му на върховен главнокомандващ на въоръжените сили за военно време), министъра на отбраната и началника на отбраната, подпомагани от Щаба на отбраната и общата и специализираната администрации на Министерството на отбраната.

Началникът на отбраната, подпомаган от стратегическия военен щаб (Щаба на отбраната), трансформира политическите указания във военни действия, мисии и операции; предоставя военна експертиза за вземане на обосновани политически решения в областта на отбраната; ръководи изграждането на отбранителните способности и развитието на въоръжените сили, предварителното планиране и планиране в отговор на криза; ръководи, координира и синхронизира процесите на оперативното ниво; осъществява координацията и взаимодействието с военните органи на НАТО и ЕС.

Оперативното ниво на командване и управление включва командирите на Съвместното командване на силите, Сухопътните войски, Военновъздушните сили, Военноморските сили, Съвместното командване на специалните операции, Командването за логистична поддръжка и Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана, подпомагани от техните щабове.

Усилията на оперативното ниво се съсредоточават за планиране, подготовка и провеждане на самостоятелни или съвместни операции за постигане на заповяданите цели; подготовка на войските и силите; поддържане на всеобхватна ситуационна осведоменост; взаимодействие и координиране на действията на тактическите формирования. В съвместна операция Съвместното командване на силите осъществява оперативното командване и управление на придадените за операцията компоненти, оценява изпълнението на фазите от операцията и организира взаимодействието и координацията със съюзния оперативен командир.

Тактическото ниво на командване и управление включва командирите (началниците), подпомагани от техните щабове, които осъществяват тактическо командване и управление на подчинените им военни формирования от състава на Съвместното командване на силите, видовете въоръжените сили, Съвместното командване на специалните операции, Командването за логистична поддръжка, Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Тактическото ниво (Компоненти от видовете въоръжени сили, Съвместното командване на специалните операции и формирования) води операции и тактически действия за постигане на заповяданите цели.

Командната структура на въоръжените сили представлява съвкупност от структурни елементи, образуващи йерархия в трите нива на командване и управление (стратегическо, оперативное и тактическо). Тя определя разделение на правомощията в процеса на функциониране на системата за командване и управление и се изразява във връзките и взаимоотношения между нивата и звената на управление в тяхното единство и подчиненост.

Командната структура на въоръжените сили включва: Върховното главно командване (във военно време), Министерството на отбраната с интегриран в него Щаб на отбраната, Съвместното командване на силите, Командване на Сухопътните войски, Командване на Военновъздушните сили, Командване на Военноморските сили, Съвместно командване на специалните операции, Командване

за логистична поддръжка и Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана.

Развитието на командната структура ще се фокусира върху адаптиране на архитектурата на стратегическо и оперативное ниво, насочено към бърз преход от изпълнение на задачи в мирно време към такива при криза и конфликт, както и към повишаване на гъвкавостта в определянето на ефективна система за командване и управление за всяка конкретна операция.

Оперативното ниво ще се трансформира към организация, максимално близка до необходимата за провеждане на мисии и операции, в което командирите на командванията и видовете въоръжени сили са непосредствено подчинени на началника на отбраната и осъществяват командването и управлението на подчинените им военни формирования.

На тактическо ниво командванията на формированията ще се адаптират за използване на пълните възможности на постъпващите нови образци въоръжение и техника и в съответствие с тенденциите в съюзните изисквания за оперативна съвместимост. Прилагането на архитектурния подход в изграждането на системата за командване и управление ще оптимизира ефективното използване на способностите за постигане на оперативните цели.

Командната верига на въоръжените сили е съставна част на системата за командване и управление, която показва последователност или ред на подчиненост от най-старшия до най-младшия командир/началник, посредством която се осъществява командването и управлението, при спазване принципите на организационна подчиненост, интегриране, единоначалие и йерархия в правомощията на командирите и началниците.

Характерът на изпълняваните задачи налага трансформиране на командната верига на въоръжените сили, така че тя да осигурява необходимата гъвкавост и свобода на действие на компонентите и формированията, като поставя мисийното командване като същностна, концептуална основа на командването и управлението. Този подход ще създаде условия за ефективно постигане на целите и ефикасност в използването на ресурсите.

За всяка операция началникът на отбраната, използвайки командната структура на въоръжените сили, определя елементите в конкретна система за командване и управление, осигуряваща постигането на целите чрез ефективни действия на компонентите и формированията, надеждна поддръжка и осигуряване. Основните фактори, определящи архитектурата на системата за командване и управление, са типът на планираната операция, осигуряване на плавен и управляем преход между фазите.

V. Численост на въоръжените сили.

За изпълнение на възложените мисии и задачи въоръжените сили ще поддържат обща численост не по-малка от 43 000 души, в това число 3000 души доброволен резерв.

Към 31 декември 2026 г. съотношението на личния състав за мирно време, без доброволения резерв, по категории военнослужещи и цивилни служители ще бъде, както следва:

– военнослужещи/цивилни служители – 81 на сто/19 на сто;

– военнослужещи – офицери, офицерски кандидати, сержанти/старшини, войници/матроси – 23 на сто/2 на сто/32 на сто/43 на сто;

– офицери¹ по военни звания – полковник/капитан I ранг, подполковник/капитан II ранг, майор/капитан III ранг, младши офицерски звания – 7 на сто/13 на сто/20 на сто/60 на сто.

Относителният дял на числеността на структурите от Българската армия ще бъде, както следва:

– Съвместно командване на силите и военни формирования на пряко подчинение на командира на Съвместното командване на силите – 3 на сто;

– Сухопътни войски – 45 на сто;

– Военновъздушни сили – 22 на сто;

– Военноморски сили – 13 на сто;

– Съвместно командване на специалните операции и военни формирования на пряко подчинение на командира на Съвместното командване на специалните операции – 4 на сто;

– Командване за логистична поддръжка и военни формирования на пряко подчинение на командира на Командването за логистична поддръжка – 8 на сто;

– Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана и военни формирования на пряко подчинение на командира на Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана – 5 на сто.

С постигането на тези съотношения ще се подобри ефикасността на изпълнение на задачите в рамките на разполагаемите прогнозни финансови ресурси за периода 2021 – 2026 г.

За намаляване на съществуващия некомплект от личен състав във въоръжените сили, както и за създаване на условия за повишаване на мотивацията на хората в отбраната, наемането и задържането им на служба, усилията ще бъдат съсредоточени върху предприемане и прилагане на мерки, насочени към:

– провеждане на конкурси за приемане на военна служба и непосредствено обучение на военнослужещите по начална военна подготовка в Единен център в НВУ „Васил Левски“;

¹ В съотношенията на офицерите по звания не се включват военнослужещите от служба „Военно разузнаване“, служба „Военна полиция“, военните академии и висшите военни училища.

– определяне на нови времеви параметри за преминаването на военната служба, договорите за нея и промяна на условията, размерите и реда за изплащане на допълнителните възнаграждения;

– промяна в модела за кариерно развитие на военнослужещите, с ясно очертани етапи, съобразени с придобиването на образование и квалификация;

– разработване на адекватна политика по осигуряване ползването на имоти от жилищния фонд на Министерството на отбраната, включително и определяне на компенсационни суми, съразмерни на пазарните наемни цени по гарнизони;

– разработване на компенсационни механизми за служба в икономически развитите райони на страната.

За военно време въоръжените сили ще се допълват с военни формирования и структури в съответствие с решение на Народното събрание. Военните формирования ще се комплектуват/доокомплектуват със запасни и техника-запас съгласно Закона за резерва на въоръжените сили на Република България.

За подобряване на мобилизационните способности на страната и повишаване готовността на въоръжените сили за защита на Отечеството ще се въведат нови възможности за доброволна служба във въоръжените сили за българските граждани – „срочна служба в доброволния резерв“. Срочната служба в доброволния резерв ще включва период от време (до 6 месеца), през който пълнолетен български гражданин преминава военна подготовка и изпълнява задачи в състава на военни формирования от въоръжените сили като резервист, което ще спомогне за реализиране на подготовката на по-голям брой български граждани за защита на Отечеството и ще подобри и окомплектоването на военните формирования с резервисти и със запасни.

VI. Комплектуване с основно въоръжение и бойна техника.

Комплектуването на въоръжените сили с основно въоръжение и бойна техника е съгласно таблицата.

ТАБЛИЦА
за комплектуване на въоръжените сили с основно въоръжение и техника

Основно въоръжение и техника	Към 31.12.2026 г.
Съвместно командване на силите	
бойни бронирани машини	6
Сухопътни войски	
танкове	90
бойни бронирани машини	410

Основно въоръжение и техника	Към 31.12.2026 г.
артилерийски системи над 100 мм	202
безпилотни летателни системи	18
Военновъздушни сили	
бойни самолети	34
транспортни самолети	8
учебни самолети	18
бойни вертолети	6
транспортни вертолети	17
учебни вертолети	6
зенитноракетни комплекси	18
радиолокационни системи	20
безпилотни летателни системи	2
Военноморски сили	
бойни кораби	9
кораби за бойна поддръжка	10
спомогателни кораби	7
плаващи средства и съоръжения	17
вертолети	3
безпилотни летателни системи	2
Съвместно командване на специалните операции	
бойни бронирани машини	79
безпилотни летателни системи	1
Национален военен университет „В. Левски“	
танкове	12
бойни бронирани машини	16
артилерийски системи над 100 мм	16
Висше военноморско училище „Н. Й. Вапцаров“	
спомогателни кораби	4

VII. Логистична поддръжка.

Логистичната поддръжка на въоръжените сили ще се извършва чрез оптимално съчетаване на ресурсните възможности на националната икономика с формите на многонационалната логистична поддръжка. Ще се използват по-активно възможностите на агенциите на НАТО и възможностите, свързани с участие в програми, проекти и инициативи на Алианса и ЕС, както и със съюзници в двустранен или многостранен формат. Насоката е към изграждане и функциониране на гъвкава и ефективна логистична поддръжка, ориентирана към реалните потребности на въоръжените сили.

Развитието на Системата за логистично осигуряване, както и нейната релевантност със Системата за командване и управление на въоръжените сили, изисква оптимизиране на процесите по координиране и осигуряване на планирането, взаимодействието и изпълне-

нието на логистичните дейности, свързани с приемане, съхранение, обслужване, раздаване и транспортиране на материални ресурси от всички класове, както в зоната на операцията, така и извън нея. За осъществяване реализацията на тези дейности на оперативно ниво се формира Командване за логистична поддръжка в състава на Българската армия, пряко ангажирано, както с логистичното осигуряване на националните сили, така и с изпълнение на необходимия спектър от дейности по оказване на военна помощ на съюзнически сили на територията на страната.

В съответствие с обособените нива за ръководство, командване и управление на въоръжените сили Системата за логистично осигуряване се изгражда на трите нива: стратегическо, оперативно и тактическо.

Основен орган за управление на логистичното осигуряване на стратегическо ниво е дирекция „Логистика“ в Щаба на отбраната. Дирекцията е орган за изготвяне на военно-експертни оценки в областта на логистиката. Дирекцията подпомага министъра на отбраната и началника на отбраната при осъществяване на техните правомощия по ръководство и командване на въоръжените сили по изпълнение на трите мисии. Планира, координира и контролира логистичното осигуряване на стратегическо ниво.

Управлението на логистичното осигуряване в Българската армия на оперативно ниво се осъществява от Командването за логистична поддръжка и отдели/отделения „Логистика“ от състава на СКС, командванията на видовете въоръжени сили, СКСО и ККИПКО. Отделите/отделенията „Логистика“ в СКС, СВ, ВВС, ВМС, СКСО и ККИПКО подпомагат дейността на командирите си в планирането, организирането и управлението на всички дейности, свързани с логистичното осигуряване на подчинените им военни формирования.

На тактическо ниво, в непосредствено подчинение на командирите на СКС, СВ, ВВС, ВМС, СКСО, КЛП и ККИПКО се изграждат логистични формирования със способности, осигуряващи изпълнението на техните функции и задачи.

Във видовете въоръжени сили и родовете войски за организиране на логистичната поддръжка, в непосредствено подчинение на командирите на бригади/бази/полкове/батальони и приравнени на тях са изградени изпълнителски логистични структури, съобразно спецификата на вида въоръжена сила (род войска) и способностите, които те трябва да притежават за осигуряване на войските и силите при изпълнение на поставените им задачи.

Приоритет за Системата за логистично осигуряване на въоръжените сили е изграж-

дането и постигането на пълни оперативни способности на Командването за логистична поддръжка.

Основните дейности по поддръжка от страната домакин ще бъдат свързани със:

- формиране, поддържане и развитие на структури със способности за оказване на военна помощ по поддръжка като страна домакин;

- организиране на дейностите по приемане, разполагане и по следващо придвижване на сили на НАТО на територията на страната;

- създаване на оптимална организация за използване на граждански и военни ресурси, осъществяване на координация между държавните органи при оказване на поддръжка от Република България като страна домакин на сили на НАТО при провеждане на учения и операции на територията на страната.

Промените в средата на сигурност и нараналите изисквания на Алианса към Република България за предоставяне на поддръжка като страна домакин (ПСД) на съюзнически войски и сили налагат приоритетното изграждане на изпълнителски структури на тактическо ниво със способности, осигуряващи изпълнение на дейностите по оказване на военна помощ, като съставна част на ПСД.

Съхранението на големи количества излишни материални ресурси е проблем, изискващ ангажирането на личен състав за тяхното съхранение, поддържане и охрана, както и съответните финансови ресурси за тази цел. Налице е необходимост от оптимизиране на базите за съхранение на материални ресурси от състава на КЛП в периода 2023 – 2026 г.

Реализирането на тези дейности ще допринесе за освобождаване на райони и съкращаване на разходите за тяхната поддръжка и ще пренасочи логистичния персонал, извършващ дейности по тяхното съхранение, обслужване и охрана към други логистични формирания за изграждане и развитие на способности по осигуряване на развърщането и поддръжката на въоръжените сили и реализиране дейностите по приемане, разполагане и по следваща поддръжка на съюзнически сили на територията на страната.

Управлението на Системата за логистично осигуряване ще се извършва чрез използване на автоматизирана информационна система за обмен на логистична информация и планиране на логистичната поддръжка.

Ще продължи поддържането и развитието на необходимите медицински способности и структури за постигане на очакваното ниво на медицинско осигуряване на въоръжените сили.

За осъществяване на ефективно медицинско осигуряване на въоръжените сили е изградена единна система, която включва органи

за планиране на медицинското осигуряване в щабовете на трите нива на системата за командване и управление на въоръжените сили и Военномедицинска академия (ВМА). Силите и средствата за медицинското осигуряване се формират на смесен принцип – от състава на ВМА и във формиранията от въоръжените сили.

Основните усилия за оптимизиране на медицинското осигуряване до 2026 г. се насочват към създаване на нови диагностични, лечебни и евакуационни възможности, както и за усъвършенстване на специалната подготовка на различни категории медицински състав.

Ветеринарномедицинската дейност по смисъла на чл. 12, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, дейности по смисъла на чл. 25 от Закона за храните, както и дейности по смисъла на чл. 7 от Закона за управление на агрохранителната верига в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, ще се осъществяват от Научноприложния център по военна епидемиология и хигиена от състава на ВМА като специализирано звено, на което са делегирани правомощия с Решение № РД 11-2421/23.10.2020 г. на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

VIII. Комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана.

Системата за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на командването и управлението на въоръжените сили се осигурява чрез органите и структурите за планиране, изграждане, развитие, експлоатация и поддръжка на комуникационните, информационните и навигационните системи и системите за киберотбрана в щабовете, войските и силите на стратегическо, оперативно и тактическо ниво на управление в стационарни и полеви условия. Комуникационно-информационната система (КИС) е средата за функциониране на системата за командване и управление на въоръжените сили и осигурява информационния обмен, необходим за взаимодействието на Министерството на отбраната с други министерства и ведомства, както и с НАТО и ЕС.

Организационната единица, отговорна за комуникационно-информационните системи и киберотбрана на стратегическото ниво, подпомага министъра на отбраната при осъществяването на ръководството на структурите, изграждащи Интегрираната комуникационно-информационна система за управление на страната при кризи.

Архитектурата на КИС на въоръжените сили включва комуникационно-информационни възли (КИВ), обхванати от електронна

съобщителна инфраструктура, мрежи, съоръжения, комуникационни, информационни и навигационни елементи, сензорна мрежа, система за управление на КИС на ВС, система за осигуряване и система за защита. Всички системи и мрежи се подчиняват на общи стандарти за предоставяне на електронни съобщителни услуги и критерии за оперативна и техническа съвместимост.

КИС на въоръжените сили се състои от стационарна комуникационна и информационна система, КИС на Съвместното командване на силите – мобилна комуникационна и информационна система, КИС/КИНС на видовете ВС, които съвместно с комуникационните и информационните системи на държавните органи, институции и местната администрация изграждат Интегрирана КИС (ИКИС) на страната за осигуряване на надеждна комуникационна и информационна поддръжка на системата за управление на страната и въоръжените сили в мирно време, при извънредно положение, военно положение или положение на война.

Постоянно действащата КИС на ВС осигурява обмен на информацията между щабове и формированията, поддържа се в денонощно работоспособно състояние чрез носене на постоянно дежурство от щатен личен състав в стационарните КИВ. Изградената КИС работи по утвърдените схеми, графици и данни за мирно време.

КИВ поддържат способности за приемане и предаване на директиви, разпореждания, донесения, други документи и оперативна графическа информация (включително като част от интегрираната система за ПВО и ПРО на НАТО (NATINAMDS)).

Способностите на системата за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана на командването и управлението на въоръжените сили ще се развиват в следните направления: усъвършенстване на политиките по киберотбрана в съответствие с националната рамка и тази на НАТО и ЕС; създаване на органи по киберотбрана на стратегическо, оперативно и тактическо ниво и развитие на структурите по киберотбрана; развитие и поддръжка на техническа инфраструктура за научни изследвания, обучение и тренировки по киберотбрана; усъвършенстване на информационните системи и разширяване на обхвата на мрежовата инфраструктура чрез изграждане и поддръжка на мрежа от центрове за данни на основата на облачните технологии; подобряване на способностите за наблюдение, анализ, реагиране при комуникационни и информационни инциденти и кибератаки и възстановяване ресурсите на комуникационните, информационните и навигационните системи; технологично актуализиране

на навигационните и сензорните системи в съответствие с тенденциите в НАТО и ЕС; унифициране на услугите на КИС на въоръжените сили и съвместяването им с услугите на Единната електронна съобщителна мрежа на държавната администрация и за нуждите на националната сигурност; постигане на необходимата оперативна съвместимост на КИС мрежите на страната с тези от НАТО и ЕС; разширяване на обхвата и функционалностите на мрежите за обмен на класифицирана информация на НАТО до тактическото ниво; увеличаване на способностите на мрежите за обмен на национална класифицирана информация чрез разширяването и защитата им с национално одобрени криптографски средства; усвояване и ускорено въвеждане в експлоатация на съвременни информационни и комуникационни технологии.

Приоритет за ръководството на въоръжените сили е изграждането и постигането на пълни оперативни способности на Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана.

IX. Образование, наука и обучение.

Военно-образователната система подготвя кадри за нуждите на въоръжените сили, системата за национална сигурност и националното стопанство съобразно развитието на военното дело чрез широко прилагане на информационните технологии, симулации и изграждане на съвременни WEB базирани среди.

Военно-образователната система е изградена като централизирана подсистема на системата за подготовка на кадри за въоръжените сили за всички категории военнослужещи за стратегическите, оперативните и тактическите звена и разполага с необходимите инфраструктура, сграден фонд, академичен състав и учебно-материална и полигонна база.

Елементите на военно-образователната система са пряко подчинени на министъра на отбраната и включват:

- Военна академия „Георги Стойков Раковски“;
- Национален военен университет „Васил Левски“;
- Висше военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров“;
- Висше военновъздушно училище „Георги Бенковски“;
- Институт по отбрана „Професор Цветан Лазаров“;
- Военномедицинска академия.

Към висшите военни училища функционират професионални сержантски/старшински колежи, които са неразделна част от елементите на военно-образователната система.

Военна академия „Георги Стойков Раковски“, Националният военен университет „Васил Левски“, Висшето военноморско училище

„Никола Йонков Вапцаров“ и Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски“ са акредитирани и оценени от Националната агенция за оценяване и акредитация, имат действащи системи за управление на качеството и отговарят на националните и на европейските изисквания за придобиване на висше образование. Същите поддържат и ще развиват специфични способности за изпълнение на следните дейности:

- обучение за придобиване на висше образование по акредитирани професионални направления и специалности от регулираните професии, както и за придобиване на научна степен „доктор на науките“;

- придобиване и повишаване на квалификация и професионална подготовка на военнослужещи, цивилни служители, служители от други министерства и ведомства и на граждани;

- професионално обучение в професионалните сержантски/старшински колежи на военнослужещи със средно образование;

- извършване на научноизследователска и иновационна дейност и на приложни изследвания;

- обучение в областта на сигурността и отбраната на страната, свързани с други задачи, възложени от министъра на отбраната.

Институтът по отбрана „Проф. Цветан Лазаров“ е научна организация за научни изследвания, научно-приложна дейност и научно-техническо осигуряване в интерес на отбраната на страната в съответствие с утвърдените национални и съюзни стандарти в НАТО и Европейския съюз. Институтът провежда обучение за придобиване на степен на висше образование в образователна и научна степен „доктор“, както и за придобиване на научна степен „доктор на науките“.

Военномедицинската академия осъществява следдипломно обучение на лекари и фармацевти за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, клинично и практическо обучение на студенти, курсанти и стипендианти, специализирана военномедицинска подготовка, обучение за придобиване на степен на висше образование в образователна и научна степен „доктор“, както и за придобиване на научна степен „доктор на науките“.

Обучаващите се във Военна академия „Г. С. Раковски“ и висшите военни училища студенти запълват свободния капацитет от обучаеми, определен от Националната агенция за оценяване и акредитация.

Във Военна академия „Г. С. Раковски“ и висшите военни училища да продължи реализацията на възможността за разкриване на спомагателни длъжностни разписания за цивилни служители до 20 на сто от числеността по основни длъжностни разписания,

като финансовото осигуряване ще бъде за сметка на реализираните собствени приходи.

Усилията във военно-образователната система в периода ще бъдат насочени към развитие на процесите, свързани със:

- обучение на висококвалифицирани специалисти за нуждите на въоръжените сили, подготвени за прилагане на съвременни тактики по водене на бойни действия в съчетание с използване на дистанционно управляеми системи и изкуствен интелект;

- актуализиране на настоящата и разработване на нова учебнопланова документация по специалностите от професионално направление „Военно дело“ с оглед развитието на технологиите и военното дело в съответствие със стандартите на НАТО и ЕС;

- интегриране на професионалната подготовка в учебните планове на специалностите „Организация и управление на военни формирования на тактическо ниво“ и „Организация и управление на военни формирования на оперативно ниво“ от професионално направление „Военно дело“;

- повишаване квалификацията на офицерите с военно звание „капитан“/„капитан-лейтенант“ и „майор“/„капитан III ранг“ чрез обучение в курс, свързан с подготовката за кандидатстването им във Военна академия „Г. С. Раковски“ по специалността „Организация и управление на военни формирования на оперативно ниво“ или приравнена на нея специалност в чужбина;

- промяна статута на курсантите.

Привеждане подготовката на сержантския/старшинския състав в съответствие с държавните образователни стандарти чрез преминаване на обучението само в професионални сержантски/старшински колежи, което ще се реализира посредством увеличение на числеността на колегите, за сметка на структурите от въоръжените сили с отпаднали функции и задачи по тяхната подготовка.

Х. Дислокация и инфраструктура.

Мирновременната дислокация на военните формирования от въоръжените сили е консолидирана в централната част на Република България (с изключение на структурите от Военноморските сили), което гарантира своевременно развързване при участие в операции по мисиите на въоръжените сили. Също така дислокацията е съобразена и с демографските особености в географските райони с цел попълване на войските и силите с човешки ресурси. Близостта на формированията до основните линии за комуникация в страната осигурява свобода на придвижването по основните маршрути за движение.

Базите за съхранение на материални ресурси са разположени на територията на цялата

страна, с което се осигурява разсредоточеност на запасите и осигуреност на формиранията от въоръжените сили на териториален принцип при изпълнение на задачите.

Във войскови райони на военните формирования са разположени елементи на инфраструктурата за отбрана (сграден фонд, складове, работилници, гаражи, както и военни летища, пристанища, полигони, учебни центрове, стрелбища и т.н.), обслужващи ежедневната дейност и бойната подготовка на военните формирования. Общо елементите от основната инфраструктура включват разгъната застроена площ (РЗП) около 3 917 973 кв. м към 2021 г.

В хода на преструктурирането към края на 2026 г. войсковите райони ще бъдат намалени, което ще доведе до редуциране на площта на елементите на основната инфраструктура с около 90 142 кв. м, както и до икономии на финансови средства за поддръжка и ремонти. Към 2026 г. РЗП на елементите от основната инфраструктура ще бъде 3 827 831 кв. м.

Подчинените формирования на Съвместното командване на силите са дислоцирани в 40 войскови района, които ще бъдат редуцирани след формиране на Командването за логистична поддръжка.

Командването за логистична поддръжка ще се формира основно от бригада „Логистика“ и структурите за контрол на придвижването от Съвместното командване на силите. Инфраструктурата на Командването за логистична поддръжка ще включва 28 бр. войскови района, като в годините до 2026 г. поетапно ще се освобождава инфраструктура с разгъната застроена площ (РЗП) – 71 448 кв. м.

Сухопътните войски са позиционирани в 69 бр. войскови района.

Наличната инфраструктура на Военновъздушните сили е разположена в 52 войскови района и части от такива, от които 32 са основни, а в останалите са разположени съоръжения, осигуряващи войсковата дейност (близки и далечни приводни станции, свързочни възли, трафопостове, помпени станции).

Инфраструктурните съоръжения на Военноморските сили са дислоцирани в 41 войскови района: 21 от тях са от казармен тип, 6 – от складов тип, 2 – пристанища, 1 летище и 11 от друг тип.

Инфраструктурните съоръжения на Съвместното командване на специалните операции са дислоцирани в 4 войскови района.

Командване за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана управлява инфраструктура, разположена в 51 войскови района.

Инфраструктурата за отбрана на другите структури от въоръжените сили (служба „Военна полиция“, служба „Военно разузнаване“,

Военномедицинска академия, Национална гвардейска част, Военно-географска служба, Централно военно окръжие, Централен артилерийски технически изпитателен полигон и елементите на военно-образователната система) няма да претърпи съществени изменения по отношение на дислокация и РЗП на основната инфраструктура.

Както необходимата, така и инфраструктурата с отпаднала необходимост, ще изисква значителен финансов ресурс. За необходимата инфраструктура ще бъдат нужни средства за ремонт, поддръжка и модернизиране, а за излишната – средства за охрана, заплащане на данъци и такси, бракуване и премахване на негодни сгради, поддръжка и др.

В периода 2021 – 2026 г. Министерството на отбраната ще продължи да се освобождава от част от имотите (тези с отпаднала необходимост) чрез продажби и предоставяне безвъзмездно на ведомства и общини за задоволяване на обществени потребности, като по този начин ще се редуцират частично разходите за имотите с отпаднала необходимост, като прогнозни разчети не могат да бъдат направени.

XI. Ресурсно осигуряване на въоръжените сили.

Ресурсното осигуряване на планираните мероприятия и дейности в Плана са изготвени съгласно Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г., Актуализираната средносрочна бюджетна прогноза за периода 2021 – 2023 г. (РМС № 778 от 29.12.2020 г.) и Програмата за развитие на отбранителните способности на въоръжените сили на Република България 2032, както и финансовата макрорамка на Министерството на отбраната за периода 2021 – 2032 г.

Ресурсното осигуряване следва да бъде насочено основно към следните направления:

- приоритетно осигуряване на изграждането, развитието и поддържането на способностите, включени в Приоритизирания списък от способности на въоръжените сили с дефицит и способности на въоръжените сили за поддържане и развитие и предложение за финансиране на изграждането на способности в периода 2020 – 2032 г.;

- ресурсно осигуряване на изпълнението на инвестиционните проекти за модернизация на въоръжените сили от Портфолио проекти на Министерството на отбраната (МО), структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

- ресурсно осигуряване на изпълнението на приетите от Република България Цели за способности от пакета Цели за способности на НАТО – 2021 (ЦС – 2021), както и на декларираните сили и способности за колективна отбрана на НАТО и ЕС;

– ресурсно осигуряване на изпълнението на дейностите, свързани с реализиране на програми, инвестиционни проекти и договори, подпомагачи постигането на националното ниво на амбиция и декларираните способности за колективна отбрана в НАТО и ЕС.

Ресурсното осигуряване на въоръжените сили се разделя на три етапа, което е синхронизирано с етапите за изпълнение на Плана.

Първи етап – обхваща периода 2021 – 2022 г.

– За 2021 г. разходите за отбрана (в т. ч. средства от централния бюджет и трансфера за държавните висши военни училища) представляват 1,62% от Брутният вътрешен продукт (БВП). Намаляване на разходите за отбрана под утвърдените прагове в Националния план за повишаване на разходите за отбрана на 2% от БВП на Република България до 2024 г. (Националния план) ще доведе до негативно въздействие върху способностите на ВС, окомплектоването с личен състав, подготовката, както и върху поетите ангажменти към НАТО и ЕС и декларираните военни формирования за НАТО и Общата политика за сигурност и отбрана на ЕС (ОПСО на ЕС).

– За 2022 г. планираните разходи за отбрана следва да бъдат на ниво 1,70% от БВП съгласно Националния план, което ще позволи да продължи попълването на вакантните места, подготовката на декларираните военни формирования съгласно стандартите на НАТО и изпълнението на ЦС – 2021.

За периода са предвидени средства в централния бюджет за реализиране на следните инвестиционни проекти на въоръжените сили: „Придобиване на многофункционален модул патрулен кораб“, „Придобиване на основна бойна техника за изграждане на батальонни бойни групи от състава на механизирани бригади“, изграждане на интегрирана система и инфраструктура за усвояване, експлоатация и осигуряване на новия тип боен самолет, изпълнението на международни договори във връзка с придобиването на нов тип боен самолет и други инвестиционни проекти.

Съотношението между разходите за личен състав, издръжка и капиталовите разходи спрямо общите разходи на Министерството на отбраната следва да е 56:15:29, като не по-малко от 20% от разходите за отбрана се предвижда да бъдат планирани за придобиване на ново въоръжение и техника.

Втори етап – обхваща периода 2023 – 2024 г.

– За 2023 г. планираните разходи за отбрана следва да бъдат 1,85% от БВП съгласно Националния план за повишаване на разходите за отбрана на 2% от БВП на Република България до 2024 г. От изключителна важност е планирането и финансирането на отбранителните способности на въоръжените сили да се извършват стриктно съгласно разчетите за

придобиване и изграждане на необходимите способности поради комплексния характер и дългосрочния период за изпълнение.

– За 2024 г. се предвижда в резултат на постепенното увеличение прогнозният бюджет на Министерството на отбраната да достигне ниво от 2% от БВП съгласно Националния план. Разпределение на разходите за личен състав, издръжка и капиталовите разходи спрямо общите разходи на Министерството на отбраната следва да е в съотношение 60:20:20. Разполагаемите ресурси за отбрана ще позволят да се постигне по-ефективно и ефикасно изпълнение на мисиите и задачите на въоръжените сили, както и адекватно изпълнение на поетите ангажменти на Република България по отношение на ЦС – 2021.

Предвидени са средства в централния бюджет за реализация на следните инвестиционни проекти на въоръжените сили: „Придобиване на многофункционален модул патрулен кораб“, „Придобиване на основна бойна техника за изграждане на батальонни бойни групи от състава на механизирани бригади“, изпълнението на международни договори във връзка с придобиването на нов тип боен самолет и други инвестиционни проекти.

Трети етап – обхваща периода 2025 – 2026 г.

За периода 2025 – 2026 г. прогнозните разходи за отбрана следва да се поддържат на ниво не по-малко от 2% от БВП в зависимост от нарастването на икономическите възможности на страната. Съотношението между разходите за личен състав, издръжка и капиталовите разходи спрямо общите разходи на Министерството на отбраната следва да се поддържа на ниво 60:20:20. Това съотношение на разходите съответства на средните норми за страните от ЕС.

При спазване на прогнозната финансова рамка на Министерството на отбраната до 2026 г., освен стартиралите през предните два етапа инвестиционни проекти за модернизация, следва приоритетно да се осигуряват ресурси за отбранителните способности от списъка на приоритетните за изграждане способности до 2032 г., както и за инвестиционните проекти, включени в Инвестиционния план-програма, с акцент върху декларираните сили и изпълнението на приетите Цели за способности на НАТО.

Планираните средства за капиталови разходи в дългосрочен период ще позволят пълното изпълнение на инвестиционните проекти, стартиране на други приоритетни проекти за изграждане на необходимите отбранителни способности, както и продължаване на процеса на модернизация във въоръжените сили.

2944